

Vælger et Brudepar den sidst nævnte Form, blive Reglerne i Lov af 13. April 1851 §§ 3—7 at iagttage.

§ 2.

Mener en Præst i Folkekirken af religiøse Grunde ikke at kunne vie et Brudepar, for hvis Ægteskab der ingen lovhjemlet Hindring er, forelægger han Biskoppen Sagen senest en Uge efter, at Vielsen er begæret. Biskoppen afgør, efter Undersøgelse af Sagens samtlige Omstændigheder, om der er Grund til at fritage Præsten for at foretage den paagældende Vielse. Om Afgørelsen sker snarest skriftlig Meddelelse til Præsten og Brudeparret.

§ 3.

Personer, som have gjort Brug af borgerlig Ægteskabsstiftelse, have intet Krav paa efterfølgende kirkelig Indvielse af Ægteskabet.

Efter Forhandling med vedkommende kirkelige Myndigheder kan det ved kgl. Anordning bestemmes, under hvilke Betingelser saadan kirkelig Indvielse tilstedes, samt hvilke Regler der i saa Fald blive at iagttage.

§ 4.

Forpligtelsen til gejstlig Mægling mellem Ægtefæller i Tilfælde af Separation og Skilsmisse bortfalder, naar Ægteskabet ikke er kirkelig stiftet eller indviet.

2) Titlen ændres til:

Forslag til Lov

indeholdende

nogle Bestemmelser med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse m. m.

Breinholt, Carstensen. Goos. S. Jensen. Moltke-Bregentved.
Formand og Ordfører. Sekretær.

Nordby. J. Pedersen. Sørensen-Egaa. Vestergaard-Gjættrup.